Diode Semiconductoare Modulul MCM3-EV

Un semiconductor este un solid cu structură cristalină tridimensională regulată. Acesta este obținut prin repetarea unei celule sau a unui cristal elementar. Atomii celulelor sunt conectați prin legături covalente. Configurația este stabilă și atomii schimbă continuu electronii de pe orbitele lor externe, respectiv electronii de valență. Elementele din tabelul periodic sunt grupate în funcție de numărul atomilor de valență, conform porțiunii prezentate în *Tabelul 101.1*.

Siliciul (Si) și Germaniul (Ge) sunt semiconductoare simple. Galiu-Arsen (GaAs) este semiconductor compus situat în grupa III-IV.

Tabelul I01.1

III	IV	V
В	C	
Al	Si	P
Ga	Ge	As

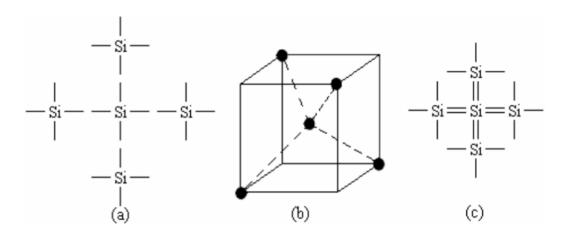

Fig. I01.1 Atomii de siliciu în celula cristalină.

Conductivitatea semiconductorilor depinde de temperatură. Astfel la creșterea temperaturii unele legături covalente se rup și ca urmare un anumit număr de electroni devin liberi să se miște sub acțiunea câmpului electric.

Semiconductorii tind să se comporte ca izolatorii la temperatură mică și ca niște conductori la temperatură înaltă. La temperatura camerei conductivitatea lor este situată între cea a izolatorilor și cea a conductorilor, de unde vine și denumirea lor.

Semiconductori dopati

Deoarece conductivitatea semiconductorilor puri este foarte mică la temperatura camerei, pentru creșterea acesteia este necesară introducerea unor impurități în cristal. Impuritățile sunt în general de două feluri.

Impurități de atomi din grupa V a tabelului periodic al elementelor, precum fosforul P, arseniul As sau stibiul Sb, care au 5 electroni de valență și pot astfel crea în rețea un electron liber, fapt pentru care sunt denumite donori. Semiconductorii dopați cu aceste tipuri de impurități sunt de tip N (negativ). Excesul de electroni este exemplificat în fig. 101.6.

Fig. I01.6 Semiconductor impurificat cu atomi donori.

Impurități de atomi din grupa III a tabelului periodic, precum borul B, galiul Ga sau aluminiul Al, care aduc în rețea atomi care pot capta un electron liber și sunt denumite acceptori. Semiconductorii dopați cu aceste tipuri de impurități sunt de tip P (pozitiv). Excesul de goluri este exemplificat în *fig. 101.7*.

Fig. I01.7 Semiconductor impurificat cu atomi acceptori.

Ambele tipuri de semiconductori dopaţi sunt neutre electric, atomi adăugaţi contribuie la purtătorii liberi dar sunt atomi neutri electric.

Jonctiunea P-N

Curenții de difuzie, câmp și barieră

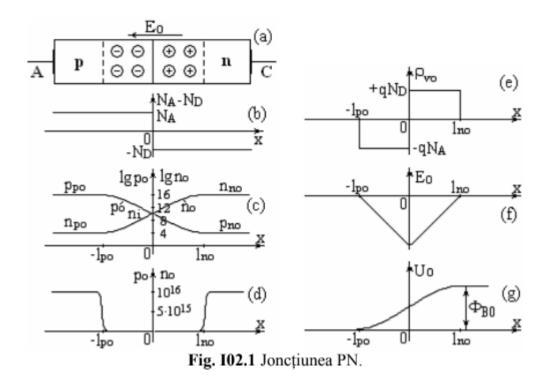
Se consideră două regiuni de semiconductor dopate, una de tip P şi alta de tip N, alăturate formând o joncțiune la interfața lor, așa cum este prezentat în fig. 102.1-a.

Datorită prezenței atomilor acceptori având concentrația NA în regiunea P și a atomilor donori de concentrație ND în regiunea N, *fig. 102.1-b*, există o diferență de concentrație în regiunea joncțiunii. Aceasta produce o migrare sau difuzie a electronilor liberi din zona N către zona P și o deplasare similară pentru goluri în direcția opusă, *fig. 102.1-a.*

Golurile care au traversat joncţiunea se combină cu electronii zonei N şi similar electronii care au traversat joncţiunea se combină cu golurile din zona P. Deoarece electronii negativi şi golurile pozitive se anulează reciproc în zona din vecinătatea joncţiunii nu sunt purtători liberi de sarcină. Acest fapt creează o zonă izolatoare sau sărăcită de sarcină in jurul joncţiunii, fapt ce se evidenţiază în reprezentarea liniara a concentraţiei de purtători, fig. 102.1-c.

La echilibru datorită migrației sarcinii există o sarcină negativă în zona P și o sarcină pozitivă în zona N cum este prezentat în *fig. 102.1-a* și evidențiat în reprezentarea logaritmică a concentrațiilor de purtători din *fig. 102.1-b.*

Aceste zone de sarcini produc un câmp electric E0 dea lungul joncţiunii şi o barieră de potenţial sau diferenţă internă de potenţial ΦB0 care se opune şi opreşte procesul de migrare al purtătorilor liberi, ca în *fig. 102.1-a*, respectiv *fig. 102.1-g*. Distribuţia densităţii de volum a sarcinii electrice este prezentată în *fig. 102.1-e*, iar distribuţia câmpului electric E0 şi a potenţialului U0 sunt prezentate în *fig. 102.1-f*, respectiv *fig. 102.1-g*.

Tensiunea produsă cu polaritatea indicată în fig. 102.1-g se opune migrării golurilor de la P la N şi a electronilor de la N la P, în timp ce ajută trecerea golurilor de la N la P şi a electronilor de la P la N.

Sarcinile electrice ale purtătorilor minoritari generaţi termic, pot traversa liber joncţiunea, creând un curent electric denumit curent de purtători minoritari sau curent de câmp.

În circuit deschis curenții de difuziune și cei de câmp sunt în echilibru perfect astfel încât curentul total prin joncțiune este zero.

Polarizarea directă a joncțiunii PN

Zona P a unei joncţiuni PN este denumită anod şi este notată cu A, iar zona N catod şi este notată cu C, *fig. 102.1-a.* Dacă joncţiunea este polarizată direct, prin aplicarea unei tensiuni externe cu minusul pe catod şi plusul pe anod, tensiunea de barieră sau diferenţa internă de potenţial este redusă, la fel ca şi dimensiunea zonei de sarcină spaţială. Prin creşterea tensiunii externe aplicate la un moment dat aceasta anulează diferenţa internă de potenţial şi apare conducţia prin dispozitiv. Din punctul de vedere al caracteristicilor IV diferenţa internă de potenţial corespunzătoare câmpului electric intern E0 se numeşte tensiunea de deschidere a diodei sau tensiune de prag VP, *fig. 102.2*.

Deschiderea diodei permite electronilor din zona N să se deplaseze către plusul tensiunii externe aplicate (bateriei) și a golurilor din zona P către minus, rezultând un curent prin joncțiune pe direcția $P \rightarrow N$ a cărui valoare crește la creșterea tensiunii externe aplicate pe joncțiune, *fig. 102.2*.

Polarizarea inversă a joncțiunii PN

La inversarea polarității tensiunii externe aplicată joncțiunii, tensiunea de barieră sau diferența internă de potențial crește corelat cu extinderea zonei de sarcină spațială de la joncțiune către terminale. Astfel sarcinile pozitive din zona P și electronii din zona N sunt respinși de către joncțiune și curentul de difuzie este blocat, *fig. 102.1-a*.

Curentul prin joncţiune rămâne duar curentul dat de purtătorii minoritari de sarcină şi este foarte mic. Acesta are direcţia de la $N\rightarrow P$ şi este denumit curent invers sau curent rezidual. Este in general independent de tensiunea aplicată şi valorile maxime nu depăşesc câţiva micoamperi pentru germaniu şi nanoamperi pentru siliciu, *fig. 102.2.*

Efectul de avalanşă și efectul Zener

Când tensiunea inversă de polarizare a joncţiunii atinge valori foarte mari, apare o creştere rapidă a curentului, tensiunea inversă pe joncţiune rămânând aproximativ constantă. Această comportare este datorată efectului de avalanşă, efectului Zener sau a ambelor efecte.

În efectul de avalanșă, electronii capătă viteze mari datorită tensiunii aplicate. Astfel atomii din cristal loviți de electronii cu viteză mare sunt ionizați și electroni suplimentari sunt eliberați. Aceste sarcini sub acțiunea câmpului pot ioniza alți atomi pornindu-se o reacție in lanț care conduce la creșterea rapidă a curentului.

În efectul Zener, la numite valori ale tensiunii, câmpul electric este puternic rupând anumite legături covalente, producând o mare creștere a purtătorilor minoritari și astfel a curentului invers.

Caracteristica tipică a joncțiunii PN reprezintă dependența curentului prin diodă ID în funcție de tensiunea aplicată pe diodă VD, *fig. 102.2* (VS reprezintă tensiunea de străpungere a joncțiunii în polarizare inversă) , iar caracteristica unei diode Zener în *fig. 102.3* (VZ reprezintă tensiunea de străpungere prin efect Zener).

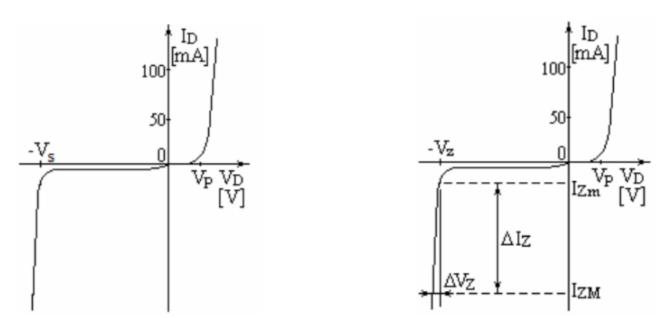

Fig. I02.2 Caracteristica I-V a joncțiunii PN.

Fig. I02.3 Caracteristica I-V a diodei Zener.

<u>Desfasurarea lucrarii</u> Caracteristicile Diodelor

O diodă este un dispozitiv semiconductor constând dintr-o joncțiune PN.

Mărimile mai importante prezentate în fig. 102.2 sunt:

- Tensiunea de străpungere VS, la care apare efectul de avalanșă. La această tensiune apare o creștere rapidă a curentului care nu este limitată de către dispozitiv și poate conduce la distrugerea diodei.
- Tensiunea de prag VP la care dioda începe să conducă puţin. La polarizări peste această valoare curentul crește rapid conform cu ecuația următoare:

$$I_D = I_0 \cdot \left(e^{\left(\frac{q \cdot V}{n \cdot K \cdot T}\right) - 1} \right),$$

unde:

10 este curentul în polarizare inversă

q este sarcina elementară a electronului 1,63·10-19 C

V este tensiunea anod-catod

n este factorul de exponențialitate și depinde de tipul de semiconductor

K este constanta Boltzmann 1,38·10-23 J/K

T este temperatura semiconductorului în grade Kelvin

Din această relație se observă dependența curentului prin diodă de tensiunea de alimentare și de temperatură. Aceasta este valabil pentru toți semiconductorii și din aceste considerente proprietățile electronice ale acestora sunt măsurate la o temperatură fixă.

Un alt parametru important al unei diode semiconductoare este rezistența diferențială rd. Aceasta este definită ca raportul dintre o mică variație a tensiunii și variația corespunzătoare a curentului, în jurul punctului static de funcționare.

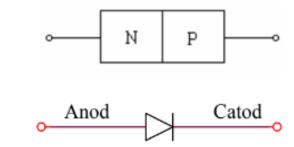

Fig. 103.2 Simbolul și terminalele joncțiunii PN.

O diodă conduce numai când este polarizată direct și foarte puţin la polarizarea inversă. Dacă o diodă este alimentată în alternativ atunci ea va determina trecerea curentului numai o semialternanţă în timp ce semialternanţa negativă este blocată. Un circuit simplu de redresare cu o diodă este prezentat în *fig. 103.3.*

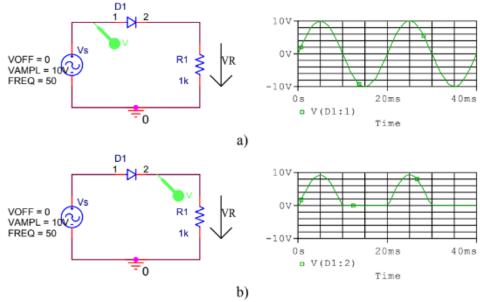

Fig. 103.3 Formele de undă pentru redresarea monoalternanță:
 a) tensiunea furnizată de generator;
 b) tensiunea redresată

Curentul trece prin circuit pe jumătatea unei perioade și produce o semialternanță pozitivă pe sarcină.

Valoarea medie a tensiunii redresate este:

 $Vm=VM/\pi=0,314\cdot VM$

Valoarea rms (root means square) a tensiunii este:

Vrms=VM/2

Si		Ge		
Direct Invers		Direct	Invers	
4.5 ohm	6 ohm	3.02 ohm	1.02 ohm	

Tabelul 103.1: Masurarea rezistentelor directe si inverse ale diodelor

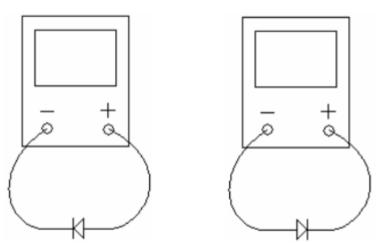

Fig. 103.4 Măsurarea rezistenței directe (stânga) și inverse (dreapta) a diodei.

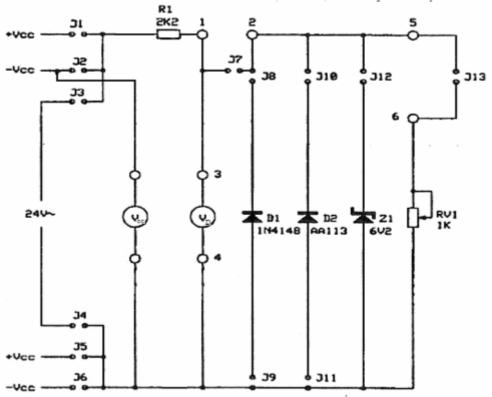

Fig. 103.5 Modulul din stånga-sus al plăcii MCM3.

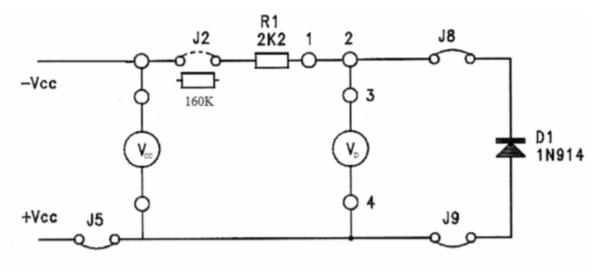

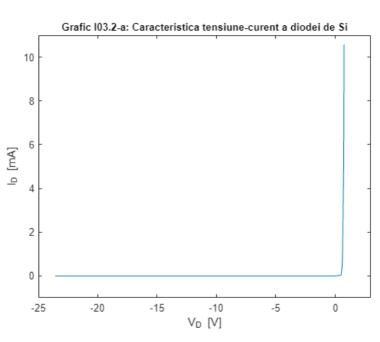
Fig. 103.6 Circuitul de măsură pentru dioda D1.

Dioda	Şunturi	Rezistenta serie	Tensiune alimentare +Vcc-(-Vcc) (V)	Tensiunea pe diodă V _D (V)	Curentul prin diodă I _D (mA)
			4	0.44	0.0219
	D1:	R1=2k2	8	0.47	0.0464
	J8, J9	R _{J2} =160k	12	0.49	0.0709
D1-Si			16	0.51	0.0955
	Alimentare:		1.5	0.58	0.4181
	R _{J2} sau J2,		2	0.60	0.6363
	J5	R1=2k2	3	0.62	1.0818
			12	0.71	5.1318
			24	0.75	10.5681
			4	0.1	0.024
		R1=2k2	8	0.12	0.0485
	D2:	R _{J2} =160k	12	0.13	0.0731
	J10, J11		16	0.14	0.0977
D1-Ge			1.5	0.19	0.5954
	Alimentare:		2	0.2	0.8181
	J2, J5	R1=2k2	3	0.21	1.2681
			12	0.25	5.3409
			24	0.28	10.7818

$$I_D = \frac{\left[+ V_{cc} - \left(- V_{cc} \right) \right] - V_D}{R_{serie}}$$

Dioda	Şunturi	Rezistenţa serie	Tensiune alimentare +Vcc-(-Vcc) (V)	Tensiune a pe diodă VD (V)	Curentul prin diodă ID (µA)
	D1:		-5	-4.7	-0.0002
D1-Si	J8, J9 Alimentare:	R1=2k2 R _{.i1} =150k	-12	-11.9	-0.0007
	R _{J1} , J6		-24	-23.6	-0.0026
	D2:		-5	-0.17	-0.0317
D2-Ge	J10, J11 Alimentare:	R1=2k2 R _{.i1} =150k	-12	-0.19	-0.0775
	R _{J1} , J6	1.51	-24	-0.21	-0.1563

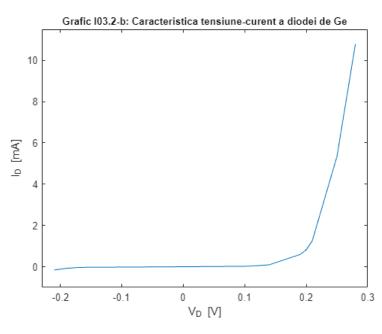
Tabelul I03.3: Regimul static (CC) a curentului diodei în functie de tensiunea aplicata in polarizare inversa

Cod 1 in Matlab: Realizarea graficului I03.2-a

 $Vd = [-23.6 -11.9 -4.7 \ 0 \ 0.44 \ 0.47 \ 0.49 \ 0.51 \ 0.58 \ 0.60 \ 0.62 \ 0.71 \ 0.75];$

```
Id = [-0.0026 -0.0007 -0.0002 \ 0 \ 0.0219 \ 0.0464 \ 0.0709 \ 0.0955 \ 0.4181 \ 0.6363 \ 1.0818 \ 5.1318 \ 10.5681];
plot(Vd,Id);
axis([-25 3 -1 11]);
title("Grafic I03.2-a: Caracteristica tensiune-curent a diodei" + ...
    " de Si ", "FontSize", 10)
ylabel("I {D} [mA]");
xlabel("V {D} [V]");
```


Cod 2 in Matlab: Realizarea graficului 103.2-b

```
Vd = [-0.21 - 0.19 - 0.17 \ 0 \ 0.1 \ 0.12 \ 0.13 \ 0.14 \ 0.19 \ 0.2 \ 0.21 \ 0.25 \ 0.28];
Id = [-0.1563 - 0.0775 - 0.0317 \ 0 \ 0.024 \ 0.0485 \ 0.0731 \ 0.0977 \ 0.5954 \ 0.8181 \ 1.2681 \ 5.3409 \ 10.7818];
plot(Vd,Id);
axis([-0.23 0.30 -1 11.5]);
title("Grafic I03.2-b: Caracteristica tensiune-curent a diodei" + ...
    " de Ge", "FontSize", 10)
ylabel("I {D} [mA]");
xlabel("V_{D} [V]");
```

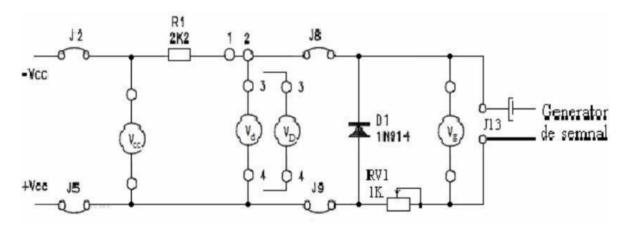

Fig. 103.9 Circuitul de masura a regimului dinamic al diodelor

Tabelul 103.4: Regimul dinamic de CA al diodelor de Si si Ge

				Tens. CC	Tens. CC	Tens. CA	Tens.	
Dioda	Cupt	R serie CC	R serie CA	alimentare	pe diodă	pe diodă	CA gen.	Ri
Dioua	Şunt	(Ω)	(Ω)	+Vcc-(-Vcc)	VD	Vd	Vg	(Ω)
				(V)	(V)	(mV)	(V)	
				3.03	0.56	10	0.017	1428.57
D1-Si	J10,J11	2200	1000	7.02	0.61	10	0.015	2000
				11	0.64	10	0.012	5000
				3	0.21	10	0.018	1250
D2-Ge	J8,J9	2200	1000	7	0.24	10	0.015	2000
				11.07	0.25	10	0.013	3333.33

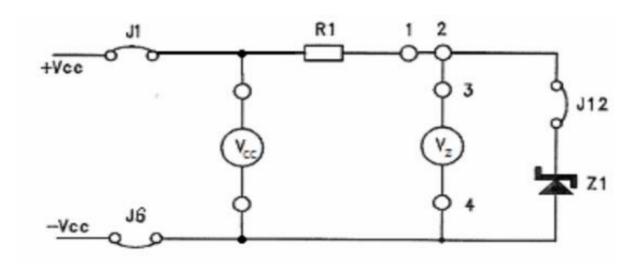
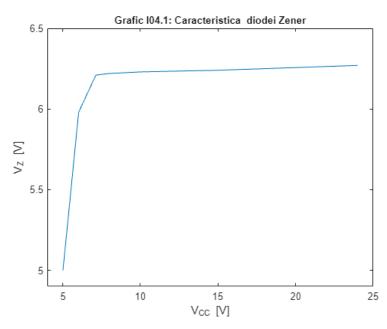

Fig. 104.6 Circuitul pentru determinarea caracteristici I-V a diodei Zener

Tabelul I04.1: Masurarea curentului Zener în functie de tensiunea de alimentare

Dioda	Şunturi	Rserie CC (Ω)	Tens. Alimentare +Vcc – (-Vcc) (V)	Vz (V)	Iz (mA)
			5.01	5	4.545
			6.02	5.98	1.818
Z1 J1,J6,J12		J1,J6,J12 2200	7.13	6.21	0.0004
	J1,J6,J12		8	6.22	0.0008
			10.06	6.23	0.0017
			15	6.24	0.0039
			24	6.27	0.008

Cod 3 in Matlab: Realizarea graficului I04.1

```
Vz = [5 5.98 6.21 6.22 6.23 6.24 6.27];
Vcc = [5.01 \ 6.02 \ 7.13 \ 8 \ 10.06 \ 15 \ 24];
plot(Vcc,Vz);
axis([4 25 4.9 6.5]);
title("Grafic I04.1: Caracteristica diodei Zener", "FontSize", 10)
ylabel("V_{Z} [V]");
```

xlabel("V {CC} [V]");